

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

72. An mutus, si sciat scribere, teneatur confiteri per scripturam, ut
integram faciat confessionem? Ex p. 5. tr. 6. res. 4

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

Respondeo affirmativè; nam, ut advertit Hurtado de penitentia, disputat. 8. dispo. 4. conveniunt communiter Doctores eum, qui non potest aliter confiteri, quam nutibus, aut aliis signis distinctis à voce, & à scriptura, ad id tene-ri tempore præcepti, sive pure divini, sive annuæ confessionis, quia confessio potest absque incon-venienti dictis signis fieri; & ideo Naldus in sum- ma, ver. mutus, num. 1. sic ait: Mutus & surdus à nativitate potest confiteri, & absolvi; sed hoc in- tellige de muto & surdo admodò perspicacis ingenij, quod signis & nutibus percipiat, vel saltem in ge- nere detestationem peccati, & propositum abiti- nendi de cætero, & secundo urgeat necessitas præcepti confessionis; & primum dictum satis pro- batur, quia aliàs iste actus judicialis indebitè exercetur, nempe absque causæ cognitione. Se- cundum autem appetitè deducitur à simili de ameni- tibus à nativitate, quibus non est danda Eucha- ristia, nec quidem in articulo mortis, nisi cum aliquando erant suæ mentis compotes, devotio- nem ostenderint in hujusmodi Sacramento. Sancti Thom. 3. parti. quest. 80. art. 1. & tandem idem probatur à simili de muto solum, & ignorante idioma Confessarij, qui potest confiteri, & absol- vi tempore præcepti, si tamen explicet aliquid quod à Confessario intelligatur. Ita Naldus, Cui adde Leonem de officio Confess. p. 1. recollectio. 18. num. 97. & Megala in instruct. part. 1. lib. 5. cap. 8. num. 11. asserentes in tali casu sufficere mutum explicare ea peccata, quæ potest iudicio prudentis. Idem etiam docet Valboa in cap. omnis utrius- que sexus, de penit. n. 37.

2. Notandum est etiam hîc Antonium Fernan- dez in Instruct. Confess. p. 1. document. 4. n. 33. do- cere, Confessarium tempore quo obligat præcep- tum confessionis, posse absolvere mutum, qui præbet signa doloris, etiam si nullum possit ex- ejus signis intelligere peccatum, & alius non ab- sit Confessarius, qui melius intelligat, quod à fortiori procedit in articulo mortis.

RESOL. LXXII.

An mutus, si sciat scribere, teneatur confiteri per scripturam, ut integram faciat confessionem? Ex p. 5. tract. 6. Ref. 4.

Affirmativam sententiam docet Petrus de la Fay de penit. in addit. 3. p. D. Thom. quest. 9. art. 2. disput. 2. conclus. 4. Fagund. ubi in- fra. Megala in Instruct. part. 1. lib. 5. cap. 6. num. 6. Henriquez lib. 2. de penit. cap. 3. num. 8. & Grana- dus de Sacrament. in 3. parti. D. Thom. controu. 7. tract. 1. disp. 9. sect. 1. num. 4. ubi sic ait: Mutus, qui novit scribere, debet per scriptum confiteri sub ea cautela, ut in una papyro referat numerum, in alia habeat scriptas species peccatorum. Proba- tur, quia qui obligatur aliqua lege, præsertim Ec- clesiastica & magni momenti, maxime si ordi- natur ad implendam legem divinam, tenetur adhi- bere diligentiam, & apponere media saltem non magnæ difficultatis ut legem servet; sed lex annuæ confessionis est Ecclesiastica & magni momenti, ordinaturque ad implendum præceptum divinum confessionis, quia alioqui non constat extra mor- tis articulum de tempore determinato quo per se obligat: ergo qui obligantur hac lege, tenentur adhibere diligentiam, & apponere media non ma- gnæ difficultatis ut illam servent. Rursus scribere

Tom. I.

peccata, & scripto confiteri, non est medium ma- gnæ difficultatis: ergo qui aliter non potest, te- netur scripto confiteri. In hoc certè discursu ni- hil est quod indigeat probatione, præter ultimum antecedens, quod facile persuadetur; nam scri- bere peccata non est tam immensus labor, & cum mutus ea revocat in memoriam, potest simul scri- ptis mandare. Deinde ea tradere scripta Confessa- rio potius diminuit ruborem, quo suffunditur, qui verbis propriis ea declarat. Periculo autem publi- cationis potest facillime occurrì; nam ex propria domo usque ad Ecclesiam potest charta in mani- bus afferri ne decidat, & cum primum lecta sit à Confessario potest comburi, aut in minutissimas partes discindi; non est ergo periculum publica- tionis, quod alicujus momenti sit: quòd si aliquan- do contingat chartam ea lere, aut propter incu- riam non discindi, & sic in manus aliorum deve- nire, id certè raro continget, & propter casum tam præter communem rerum eventum non est deob- ligandus homo à lege tanti momenti; sic enim etiam accidere potest à Confessario non servari sig-illum, aut confessionem aulici ab alio quàm à Confessario, & non propterea licet absolute deob- ligare homines ab hoc præcepto. Huc usque Granad. cui etiam adde Alphonium de Leone de officio Confess. p. 1. recollect. 15. n. 34. & Doctores, quos citat & sequitur Hurtado de penit. disput. 8. offic. 4. hæc opinio est probabilis.

2. Sed non minus probabilem contrariam sen- tentiam esse existimo, quoad fatentur ipsimet ad- versarij: unde Fagundez p. 2. lib. 1. c. 6. n. 9. ubi sic asserit: Dubium tamen est utrum exi- setur pœnitens ab obligatione confessionis Quadragesimæ, quando non potest confiteri nisi per scriptum, præ- sente tamen Confessario, quia, verbi gratia, vel pœnitens est mutus, vel Confessor furvus, & non potest se aliis nutibus ipse pœnitens explicare; & certè hæc de re opinio est pro utraque parte pro- babilis. Ita ille. Et ideo Naldus in summa, verbi. Mutus, num. 2. sic ait: Mutus etsi sciat scribere, non tenetur confiteri propria peccata per scriptu- ram, tradendo nempe ipsam Confessario legen- dam; & ratio est, quia talis modus confessionis de se est publicus, est enim scriptura de se publi- ca, unde exponit se pœnitens probabili periculo amittendi scriptum, & quamvis non exponat, quia statim potest rumpi, tamen ille modus con- fiteri est de se & ex natura sua publicus, & ne- mo tenetur sic publice confiteri, ne periculo infamie se exponat, non enim præcepta Ecclesiastica cum tanto rigore obligant. Deinde non tenemur ex vi præcepti confessionis confiteri per interpre- tem, quamvis Catholicus & fidelis sit, & quam- vis ad sigillum teneatur, quia ille modus confes- sionis de se est publicus: ergo neque etiam ex vi ejusdem præcepti annualis confessionis tenebimur confiteri per scriptum, cum aequè publicus hic modus confessionis sit, atque ille. Et ita hanc sen- tentiam docent etiam Martinus Ledesma in 2. p. 4. quest. 8. artic. 3. Victoria in summa, num. 173. Dominicus Sotus in 4. distinct. 18. questione secun- da, artic. 6. Navarrus cap. 21. num. 36. Barbo- sa in Decret. Gratian. pari. 2. de penitent. dist. 2. cap. 89. num. 3. Valentia tom. 4. disput. 7. quest. 11. punct. 1. & alij: Unde, ut dixit, utraque opinio est probabilis.

M 1 RESOL.